

Belgian Breeders Bonus nog onvoldoende bekend bij de fokker Jaak Vermeulen van het Dingeshof, fokker van Katanga

Uit navolgend artikel blijkt dat de Belgian Breeders Bonus nog lang niet bij alle fokkers bekend is, zelfs niet bij de fokker van Katanga van het Dingeshof, één van de toppers uit de ranking. Hoog tijd om er aandacht aan te besteden. De Belgian Breeder Bonus is een initiatief van zowat de ganse Belgische paardensector. Passie en expertise, maar bovenal hard werk moet worden beloond! Daarom heeft de Belgische paardensector de handen in elkaar geslagen om de beste fokkers van België een financiële steun te geven. De beste fokkers van België, zijn namelijk ook de beste fokkers van de wereld! De Belgian Breeders Bonus wil de rijke kennis en expertise die geleid hebben tot de succesvolle Belgische paarden van vandaag ondersteunen en erkennen. U leest er [hier alles over](#).

"Het is niet altijd een schot in de roos en je moet een lange weg afleggen om tot succes te komen."

Katanga van het Dingeshof (Cardento) en Nicola Philippaerts sprongen vorig jaar naar teambrons op het EK. In het individueel klassement strandden ze op de vijfde plaats. Die prestaties bleven in de schaduw van de Olympische Spelen. Dit jaar traden ze zichtbaar uit de schaduw. In Rome werden ze tweede in de landenprijs en vierde in de Grote Prijs. Hun volgende afspraak was in Aken: tweede in de landenprijs en derde in de Grote Prijs. Met zo'n resultaten word je geselecteerd voor het WK.

Nicola Philippaerts heeft een nieuwe topper onder het zadel en die werd op een boogscheut van zijn stal geboren, bij Jaak Vermeulen (71). Hij volgt de resultaten van Katanga op de voet, maar steeds in uitgesteld relais. 'Katanga doet dat goed hé! Het belangrijkste voor mij is toch dat ze gezond blijft', begint Jaak Vermeulen. De Belgium Breeders Bonus is hem nog onbekend. 'Een premie voor de fokker? Mooie erkenning en mooi meegenomen.'

Waarom kijk jij nooit live?

Dat durf ik niet. Ik kijk uitgesteld als ik weet dat het goed is afgelopen. Als ik live kijk en er valt een balk, denk ik dat het mijn schuld is. Ik ben bijgelovig en zal daarom nooit naar pakweg Aken gaan om te kijken. Maar ik wil het sowieso zien, op tv. Dan ben ik meer ontspannen. Als fokker is dat toch iets waar je fier op bent? En Nicola doet dat goed, je moet het maar doen met Katanga. Mijn zoon Kevin zette de eerste stapjes met Katanga, nadien bracht Marjan Poukens ze uit op wedstrijd. Katanga bleef al die tijd bij ons. Kevin reed er tijdens de week dressuur mee, ik longeerde ze en Marjan reed ze in het weekend. Zoals in Sentower Park, waar de zesjarige Katanga op de radar kwam van Ludo Philippaerts. Het was winter, Ludo kocht ze en stuurde haar met een Zweedse amazone naar Spanje.

Wat is je eerste herinnering aan Katanga?

Dat ze heel veel bloed had! Maar wat kan je daar meer van zeggen? Als tweejarige heeft ze op de weide eens in de draad gehangen. Geen erg, een vleeswondje maar ze moest elke dag verzorgd worden en dat was nog niet zo simpel. We fokken wel meer karakterpaarden. Voor de sport moeten ze karakter hebben, niet?

Kevin maakte er de eerste sprongetjes mee. Voor de handel moeten jonge paarden al mooi aan de teugel lopen. Laten we zeggen dat Katanga op jonge leeftijd niet commercieel was. Zij leefde in haar eigen wereld. Je kon ze niks verplichten. Alles moest op haar tempo gebeuren en dan moest je het nog mooi vragen ook.

Een moeilijke opdracht?

Kevin: het is zoals mijn pa zegt, wij hebben hoofdzakelijk zo'n paarden. In die zin was Katanga geen uitzondering. Als ruiter moet je je aanpassen aan haar. Dat is de basisregel. Ik heb eens een paard gehad die tot haar 6 jaar bijna niet te rijden was. Plots kwam de klik en bij de zevenjarigen sprong ze met haar leeftijdsgenoten mee met de vingers in de neus alsof ze nooit iets anders had gedaan. Sommige paarden hebben nu eenmaal tijd nodig en dat moet je als ruiter accepteren en ondertussen moet je altijd rustig blijven.

Word je geduld dan niet op de proef gesteld?

Ja, maar haar intrinsieke kwaliteit motiveerde je. Ik herinner me onze eerste parcours nog. Soms kwam ze dicht onder de hindernis zodat de balk altijd zou vallen. Zij was zo snel met haar voorbeen dat ze er alles aan deed om van de balk te blijven. Ze deed het, maar op haar manier. En dat betekende dat je haar vooral moest laten doen. Hoe meer je haar wilde controleren, hoe groter de kans op fouten.

Besepte je dat Katanga apart was?

Als vier en vijfjarige niet. Daarvoor was ze te moeilijk. Zo'n paarden laten hun kwaliteit niet zien op jonge leeftijd. Dat komt pas op latere leeftijd tot uiting. En zelfs vandaag zie ik dat het niet altijd evident is.

Hoe was Katanga in de omgang?

Heel lief, zoals alle paarden. En dat meen ik. Hoeveel karakter ze ook hebben, in de dagelijkse omgang heb je er geen probleem mee. Misschien heeft dat ook te maken met hun opvoeding? Wij zijn daar mee bezig van als ze veulen zijn.

Als vier en vijfjarige was er geen vraag naar?

Ik herinner me iemand die paarden zocht voor Amerika. Hij herkende de kwaliteit van Katanga en voegde er aan toe dat we nog veel huiswerk hadden. Zo was het ook. Wij vonden het een goed paard, al kan je van een zesjarige nooit zeggen dat het 1.60m gaat springen.

Klopt het dat Ludo Philippaerts ze mocht kopen, maar niet proberen?

Helemaal juist (lacht). Ik geloofde in Katanga! Maar hoe vaak proberen ruiters een paard om het nadien af te breken? Ik word daar ziek van. Ze vinden altijd puntjes van kritiek. Als Ludo ze zou proberen, had hij ze niet gekocht. Dat wist ik. Het is niet dat ik Ludo wilde bedriegen, integendeel, het was om te helpen. Ik vertelde in alle eerlijkheid hoe ze was en dat ze niet de gemakkelijkste is. Maar evenmin een deugniet. Je moet daar door kijken.

Katanga was niet te rijden?

Kevin: ik kom als postbode vaak bij Ludo Philippaerts en hij is altijd tevreden geweest met Katanga. Hij voegde er wel aan toe dat ze karakter heeft, maar ook een goede mentaliteit. Ludo kocht Katanga in het begin van het jaar dat ze zeven werd. Ze vertrok meteen voor enkele weken naar Spanje. Nadien stond ze in een andere stal waar veel jonge paarden van Dorperheide ondergebracht worden. Paarden zoals Katanga moeten het geluk hebben dat de eigenaar er in gelooft en de ruiter er tijd in steekt. Als fokker streef je steeds naar een beter paard, al zijn wij maar een kleine schakel in een groter geheel en om tot een goed paard te komen, moet het ganse plaatje kloppen. Zoals dat bij Katanga gegaan is.

Paarden van het Dingshof staan bekend om hun karakter?

De betere sportpaarden hebben vaak een sterk karakter. Dat gaat samen. Mijn vader was handelaar in koerspaarden, trekpaarden en recreatieve paarden. Soms kwam hij thuis met 5 paarden en moest ik die allemaal rijden. En in het lager onderwijs ploegde ik al met twee, soms drie paarden. In het weekend was ik jockey en reed ik vlot 10 koersen per dag. Ik ben opgegroeid tussen allerlei soorten paarden en heb er alle mogelijke werk mee gedaan.

Je hebt er nooit je beroep van gemaakt?

Ik had er op een gegeven moment genoeg van. Ik werd postbode en had daarnaast een boerderij met wit-blauw. Paarden zijn er opnieuw bijgekomen toen Kevin en Mitch wilde rijden. Eerst met pony's, nadien met paarden. Als ik daar op terugblik, weet ik niet waar ik de tijd vond. Koeien kopen op de markt, dan mijn ronde als postbode afwerken en in de namiddag thuis de beesten verzorgen en verhandelen. Kevin en Mitch kregen regelmatig een ander paard. Ik ben eind jaren '90 beginnen fokken, met de overgrootmoeder van Katanga en dat was Noisette vh Orshof (Tamara x Alcanar xx). Ik had twee tweejarige merries en heb ze geruild voor Noisette. Zij had een blessure en kon enkel nog dienen voor de fokkerij. Ze kwam uit een goed nest. Bij Michel Spaas kocht ik een tienjarige Voltaire merrie voor de fokkerij.

Je werd in het verleden bekend met Abbervail vh Dingshof, waarmee Denis Lynch wereldbikers won. Zijn moeder komt ook van Michel Spaas?

Dat was Queen van Berkenbroeck, ze was 4 jaar toen ik ze kocht en drachtig van Quinten Van 't Merelsnest (Darco), destijds een jonge hengst van Michel Spaas. Queen had toen al een merrieveulen gegeven van Nostop: Una van Berkenbroeck die een internationale carrière kende als Fresh Direct Una, met Tim Stockdale. Queen gaf bij mij elk jaar een veulen. Eén van hen was Abbervail, die ik samen met zijn moeder verkocht aan Eric Levallois.

Via Luc Ringoot keerde Abbervail terug naar België en kwam hij als zevenjarige terecht bij Jos Lansink en Ecurie d'Ecaussinnes. Zij verkochten hem aan de familie Straumann voor Denis Lynch. Ik heb geen enkele merrie overgehouden uit zijn moeder Queen. Bij Eric Levallois heb ik nog geprobeerd een nakomeling terug te kopen, maar dat is niet gelukt. Je moet daar niet bijilstaan, we hebben nog enkele andere interessante lijnen: uit een kleindochter van Butterfly Flip, uit de lijn van Narcotique de Muze en uit Venix Hero die onder andere Milo vh Dingshof gegeven heeft.

Hoe verklaar jij je succes? Queen geeft in combinatie met Nonstop drie 1.60m paarden. Bij Eric Levallois geeft ze meerdere nakomelingen van Diamant de Semilly die nooit het niveau van uw paarden haalden?

Dat is het onverklaarbare aan de fokkerij. Je probeert te matchen, al weet je vooraf nooit wat het zal worden. Nonstop gaf wel vaker bloederige paarden, terwijl Diamant eerder rustigere paarden gaf. Misschien had Queen als dochter van Jus de Pommes dat bloederige van Nonstop wel nodig? Je wordt geen fokker, je wordt als fokker geboren. Dat zit in je bloed.

Veilen jullie ook veulens?

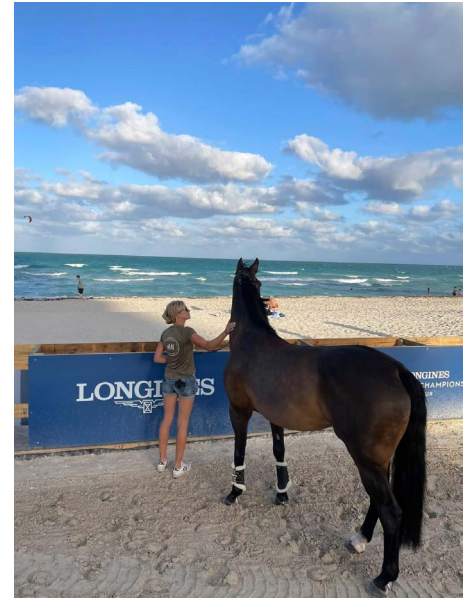
Nu wel, in het verleden hebben we daar slechte ervaringen mee gehad. We werden vaak ontgoocheld. Zo hebben we meermaals ons veulen teruggekocht dat niet hoger ging dan 3.500/4.000€. Die veulens sprongen later wel driesterren. We hebben ooit eens om dezelfde reden een broer van Katanga teruggekocht, Qatango vd Dingshof Z, een zoon van Quabri de L'Isle uit de moeder van Katanga. Nu Katanga bekend is krijgen we vaak de vraag of we niets meer hebben uit Tabelle. Vroeger was het moeilijk om een veulen op een veiling te krijgen, nu worden we gevraagd.

Ik vind dat nu een moeilijke evenwichtsoefening. Want ik fok nu ook deels voor de veiling en dan gebruik ik Comme Il Faut en Chacco-Blue. Maar ik heb nog respect voor gevestigde hengstenboeren. Zij hebben kennis en inzicht en ik wil hen volgen met een jonge hengst waar ze in geloven. Maar als je fokt voor een veiling hoef je slechts 10 hengsten te kennen. Terwijl wij onze merries kennen en met die kennis een hengst kiezen, eventueel in overleg met een hengstenboer. Ik vind dat te veel hengsten te weinig kansen krijgen. Velen worden ondergewaardeerd. Daarom dat ik ook nog kansen geef aan jongeren. Vorig jaar gebruikte ik onder andere Kasanova de la Pomme, Dourkan Hero Z en Ermitage Kalone.

Waarom koos jij Cardento als vader voor Katanga?

Het eerste veulen van Tabelle Dingshof Z (Tornado x Burggraaf), de moeder van Katanga, is dood geboren. Het was een veulen van Indorado. Ik weet wel dat dat pech was, al wilde ik geen Indorado meer. Daarom koos ik bij VDL voor Cardento. Maar waarom, Dat is een onverklaarbare voorkeur. Al heeft Cardento zich als vice Olympisch kampioen wel bewezen in de sport. Cardento paste goed bij bloederige merries. Al weet je het nooit. Tabelle hebben we nu opnieuw gedekt met Cardento, via ET. We zullen zien wat het wordt.

We hebben eens viermaal dezelfde hengst gebruikt. Twee daarvan sprongen 1.50m, de derde sprong middelmatig en voor de vierde was zelfs een rechte te breed.

Wat is de reden dat Katanga geen nakomelingen heeft?

We hebben het één keer geprobeerd, maar ze was niet drachtig. Mijn merries worden doorgaans gedekt als ze drie jaar zijn. Op die leeftijd was Katanga aan de kleine kant en ik wilde haar groei niet afremmen. Misschien wil Ludo Philippaerts er later embryo's uitspoelen?

Ach, ik durf gerust te zeggen dat ik momenteel enkele zeer fijne fokmerries heb die met regelmaat zeer fijne sportpaarden geven. Het is niet altijd een schot in de roos en je moet een lange weg afleggen om tot succes te komen. Dat duurt vaak enkele generaties.

Tekst: Kris Van Loo

Foto's: Dirk Caremans - Philippaerts We Live Horses BV